

ESTÀS A: [Inici](#) » [Entrades](#) » [Opinió](#) » [Auca](#) » [Poetes, paraules i transgressió](#)

AUCA

Poetes, paraules i transgressió

PER MANUEL PÉREZ I MUÑOZ | 18 D'ABRIL DE 2024 | ACTUALITZAT: 18 D'ABRIL DE 2024 | [NO HI HA COMENTARIS](#) 4

MINUTS DE LECTURA

'El ardor', d'Alberto Cortés

Pels marges de la cartellera desfilen artistes que fan ressonar la poesia entre els murs dels teatres *Auca#109*

Estellés

En una cultura petita tenallada per les petiteses cal vacunar-se contra les folkloritzacions: **Vicent Andrés Estellés** no va ser només un “renovador de la poesia valenciana”, “el poeta valencià”, etcètera, fugint de provincianismes, com ell mateix va escriure, es tracta de l'autor dels “millors versos de l'idioma català en el segle XX”, així d'universal i simple. Enguany, celebrem el centenari del seu naixement i la figura del poeta roman atrapada entre un Govern valencià que ignora l'efemèride –amb un departament de Cultura dirigit per l'extrema dreta –i un panorama cultural català massa abstret que col·loca fronteres on no toca, com al Sènia. Hi ha un **bon catàleg d'homenatges i recitals per celebrar l'Any Estellés**, tot i que, de moment, els grans teatres catalans no s'hi han sumat. Encara són a temps, l'inici de la nova temporada coincidirà amb la Diada Estellés (4 de setembre), una oportunitat perquè alguns dels versos més brillants de la nostra llengua puguin ressonar als grans temples de la paraula.

Coral romput

De moment, a la cartellera barcelonina trobem una positiva excepció a la manca de commemoració estellesiana, l'espectacle *Coral romput* del director **Marc Chornet** i l'actriu **Marina Alegre**. Al record encara la seminal versió discogràfica que **Ovidi Montllor** i **Toti Soler** van crear el 1979 a partir aquest llarguíssim poema, un monument de la llengua, de la llibertat creativa i de l'impagable compromís cívic de l'autor. Sobre el poema **Joan Ollé** va aixecar un espectacle teatral el 2008 amb mitjans i un repartiment estel·lar que encara ressona al Lliure. Ara, la versió en cartell a l'Atrium recull el caràcter més intimista de l'escrit, la seva proximitat descarnada de confessió volcànica, un raig de vida ferida que enlluerna i commou. La cadència dolça i l'accent prenyat de sud d'Alegre aporta una calidesa entusiasta que il·lumina fins i tot els passatges més foscos. Chornet, per la seva banda, planteja una lectura que va per feina, que remarca les essències i els grans sentiments d'un laberint replet de racons i atzucacs. Estellés crema, paraula viva i tresor universal comparable als autors més grans de qualsevol època. De nosaltres depèn donar-li la importància i difusió que mereix.

Marina Alegre en una imatge promocional de 'Coral romput' © David Ruano

Cortés

El Lliure **perdrà el cicle Katharsis**, però per sort el TNC manté i fa créixer en qualitat i descoberta el minifestival ZIP que programa artistes i formats que, d'una altra forma, no trobarien el seu racó a la cartellera. Ens calen sorpresa i posades en escena innovadores que trenquin les

rutines de l'ortodòxia. Hi vam xalar amb artistes consolidats imprescindibles com **La Ribot**, però sobretot amb valors a descobrir, com és el cas d'**Alberto Cortés**. El poeta andalús va presentar el díptic format per *El ardor* i *One night at the Golden Bar*, aquesta última ja programada pels festivals Grec i TNT. Cortés és un escriptor destacable, despullat de tòpics, amb un rerefons gairebé mitològic, amb ressonàncies pretèrites i un lirisme renaixentista que mira més al cel que a la taula. En escena es comporta com un animal performatiu, bellugadís i desafiant, paraula feta carn *queer* que capgira conceptes. Des de la senzillesa escènica, amb pocs elements, executa alts propòsits com qüestionar les lògiques capitalistes que impregnen fins i tot el desig. Si teniu l'ocasió, aneu a veure algun dels seus espectacles, potser esdeveniu fans instantanis com és el meu cas.

Alberto Cortés © Clemntina Gades

Güell

Comença l'obra i la creadora **Núria Güell** entrega quatre papers a una persona que seu entre el públic, que seguidament puja a escena i llegeix el seu propi testimoni escrit. L'acció es repeteix i per davant dels micros desfilen un atracador de bancs, un maltractador masclista, una condemnada per terrorisme i un franc tirador de l'exèrcit, entre altres. Més enllà del despullat plantejament escenogràfic, la força de l'espectacle *Paraules d'amor* rau en la capacitat d'enfrontar al públic amb testimonis que se situen més enllà de les fronteres de la moral. En època de gran correcció política, fins a quin punt estem preparats per mirar als ulls als grans transgressors de les lleis que ens donem i ser capaços d'empatitzar amb la seva confessió? Com articulem el concepte de perdó i reinserció? Güell entén la pràctica artística com a confrontació social, i ho aconsegueix, importuna i subverteix amb un dels espectacles més incòmodes que s'han vist darrerament en una cartellera gens acostumada a sortir dels relats benintencionats. Una altra gran descoberta del cicle ZIP del TNC. Llarga vida a les finestres cap l'inesperat, cap a la transgressió.

Núria Güell © Govern.cat

Festival ZIP Joan Ollé Marc Chornet Sala Atrium Teatre Nacional de Catalunya
Vicent Andrés Estellés

< ARTICLE ANTERIOR

Javier Tomeo, heroi teatral

Manuel Pérez i Muñoz

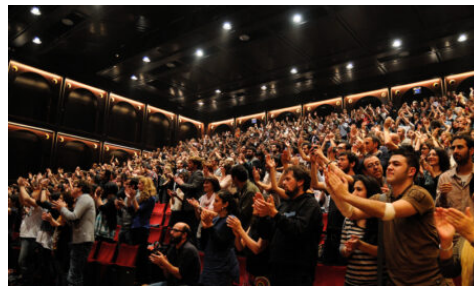
Periodista i director d'Entreacte, entre altres coses.

Articles Relacionats

L'estatus dels artistes del futur

16 D'ABRIL DE 2024

Assaig de perspectiva sobre la gestió de públics

15 D'ABRIL DE 2024

